

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617203181
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6617203181.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobkyne X. H., J.. XX.XX.XXXX, G. M. S., Q. N., I. L. S. S. H., J.. XX.XX.XXXX, G. X., Š. X. S. XX/X, Q. N. K. Ž. Z. Č., J.. XX.XX.XXXX, G. O., W. J. X, Q. N., právne zastúpeného JUDr. Erikou Golskou, advokátkou z AK Lučenec, T.G. Masaryka 29 v konaní o zaplatenie 5 000,-Eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 4 500,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd žalobu čo do zaplatenia sumy 500,- Eur z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa X. H. v zastúpení matkou S. H. sa podaným návrhom domáhala priznania náhrady nemajetkovej ujmy v sume 5 000,-Eur od žalovaného Z. Č.. Uviedla, že žalovaný spáchal zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona ku škode maloletej žalobkyne, ku ktorému skutku sa priznal a bol aj odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 12.01.2017 na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmiennečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na dobu 3 rokov. Uvedeným trestným činom vznikla maloletej žalobkyni nemajetková ujma titulom psychickej traumy a stresu ako aj znevážením jej ľudskej dôstojnosti, za ktorú jej patrí náhrada, ktorú vyčísluje sumou 5 000,-Eur. Z uvedených dôvodov žiada zaviazat' žalovaného na zaplatenie tejto sumy.

2. Súd vo veci vytyčil pojednávanie. Zákonná zástupkyňa žalobkyne uviedla, že podala návrh v súvislosti so sexuálnym obťažovaním jej dcéry X. H. a žiada priznať aj primerané finančné zadostučinenie, ktorú vyčísluje sumou 5 000,-Eur. Maloletá je nútená navštevovať psychologickú poradňu, kedy vzniklé liečebné náklady dcéry považuje za dôverné. V žiadnom prípade nesúhlasí s výsluchom maloletej, pretože výsluch by znamenal pre ňu neprimeranú záťaž a dcéra si už dosť vytrpela. Poukazuje aj na to, že skutok žalovaného je zavrhnutie hodný už aj z toho dôvodu, že menovaný sa dobre pozná s rodičmi dcéry a zneužil takto aj ich dôveru.

3. Žalovaný Z. Č. sa na pojednávanie nedostavil, prítomná však bola jeho právna zástupkyňa, ktorá mala doručenie predvolania včas a riadne vykázaný, preto súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

4. Právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že žiada žalobu zamietnuť. Poukázala na to, že maloletej škoda nevznikla, nakoľko matka škodu nepreukázala a to ani na zdraví maloletej a ani ako následok činu žalovaného. Dokonca tvrdí, že vzhľadom k tomu, aký mala maloletá vzťah k rodičom, pričom z jej vyjadrenia vyplýva, že k žalovanému mala vzťah dobrý a považuje ho za druhého najdôležitejšieho alebo najlepšieho dospelého, s ktorým sa stretla, je konanie žalovaného istým citovým obohatením jej života.

Zdôrazňuje, maloletá nič negatívneho neutrpela. Žalovaný je ochotný uhradiť liečebné náklady maloletej, pokiaľ nejaké vznikli a pokiaľ mu to zákonná zástupkyňa preukáže, pretože mu na nej záleží. Liečebné náklady však navrhuje riešiť len v rámci mimosúdneho jednanía. Opakovane tvrdí, že ku žiadnej škode nedošlo a tá ani preukázaná nebola. Pri vzniku škody treba totiž preukázať vznik škody, následok, príčinnú súvislosť a zavinenie. V trestnom konaní zavinenie bolo preukázané spolu s protiprávnym jednaním, ale následok a príčinná súvislosť preukázaná nebola, preto navrhuje žalobu zamietnuť. V prípade, že súd má za to, že je potrebné vykonať dokazovanie, navrhuje vypočuť maloletú, pretože podľa názoru a vedomostí žalovaného žalobkyňa nepociťuje žiadnu ujmu, aj keď to jej matka tvrdí, čo však je výlučne len zdaním matky, ale pociťovanie takto tvrdenej ujmy u maloletej nemusí byť totožné s tým, čo tvrdí matka. Z týchto dôvodov trvá na výsluchu maloletej v neprítomnosti matky, len v prítomnosti sociálnej pracovníčky, pretože v opačnom prípade vyjadrenie maloletej nebude objektívne. Týmto dôkazom chce preukázať, že maloletá prežitú udalosť nepociťuje ako ujmu.

5. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, rozsudkom Okresného súdu Lučenec 3T/168/2016-77 a obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Lučenec 3T/168/2016.

6. Prevedeným dokazovaním súd zistil, že maloletá X. H. v zastúpení zákonnou zástupkyňou matkou S. H. sa podaným návrhom domáhala voči žalovanému Z. Č. priznania nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- Eur. Uplatnenie nemajetkovej ujmy vyplýva z protiprávneho jednanía žalovaného ku škode maloletej, za ktoré konanie bol žalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 3T/168/2016-77 zo dňa 12.01.2017, ktorý rozsudok nadobudol toho istého dňa aj právoplatnosť. Žalovaný bol vyššie uvedeným rozsudkom odsúdený pre skutok spáchaný tak, že dňa 09.09.2016 okolo 14.30 hod. a následne dňa 13.09.2016 v čase okolo 15.30 hod. na ceste v blízkosti hrádze vodnej priehrady V. na zadnom sedadle osobného motorového vozidla značky V. S. D.: X. XXX G. vykonal súlož s maloletej L.K., nar. 03.05.2002 aj napriek tomu, že vedel, že maloletá nedovŕšila 15. rok svojho veku. Tým žalovaný spáchal zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pričom výkon trestu odňatia slobody bol odložený na skúšobnú dobu 3 rokov s probačným dohľadom. Súd uložil obžalovanému aj povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Poškodená bola so svojím nárokom na náhradu škody v trestnom konaní odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných. Súd z trestného spisu Okresného súdu Lučenec 3T/168/2016 zistil, že žalovaný sa tohto opakovaného skutku dopustil napriek tomu, že maloletú poznal od detstva, pretože bol rozvedeným manželom matkinej najlepšej priateľky a takisto kamarátom otca maloletej.

7. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

8. Podľa § 13 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezдалo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

9. Súd v konaní postupoval podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), pričom dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

10. Do rámca vymedzeného ustanoveniami §§ 11 - 13 Občianskeho zákonníka patrí právo jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľnej súčasť celkovej fyzickej a psychicko-morálnej integrity osobnosti. Zákon v rámci tejto všeobecnej úpravy, ktorá sa týka zabezpečenia ochrany osobnosti fyzickej osoby ako celku, uvádza výslovne a príkladom niektoré jednotlivé typické hodnoty osobnosti fyzickej osoby ako je život, zdravie, občianska česť, ľudská dôstojnosť, prejavy osobnej povahy a iné, ktorých ochranu je potrebné v oblasti občianskeho práva zaistiť. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv, ktorý je objektívne spôsobilý prívodiť ujmu, dotknutá osoba sa môže domáhať ochrany právnymi prostriedkami prostredníctvom citovaných právnych noriem.

Zákon pritom poskytuje ochranu len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe.

11. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne je skutkovo a právne dôvodný. V konaní medzi sporovými stranami nevznikol rozpor o tom, že žalovaný sa dopustil protiprávneho jednania ku škode maloletej žalobkyne, nakoniec uvedená skutočnosť je jednoznačne preukázaná aj rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/168/2016-77 zo dňa 12.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť. V zmysle § 193 tretia veta CSP je totiž súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin postihniteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ho spáchal. Z citovaného trestného rozsudku je preto daný objektívny fakt, že žalovaný sa dopustil ku škode maloletej žalobkyne protiprávneho jednania a to zločinu podľa § 201 Trestného zákona. Samotná skutočnosť, že určité správanie fyzickej osoby bolo predmetom trestného konania, lebo naplnilo skutkovú podstatu trestného činu, kedy sexuálne násilie je zločinom, čiže typovo závažnejšou kategóriou trestného činu, prejednanie veci v trestnom konaní nebráni tomu, aby sa takéto jednanie žalovaného stalo aj predmetom konania o ochranu osobnosti, nakoľko nárok náhrady škody uplatnený zákonnou zástupkyňou maloletej poškodenej bol odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. Súd pritom zastáva názor, že oblasť intímnej sféry života je predmetom ochrany, kedy maloletá osoba má zvýšené právo byť zo zákona chránená pred neoprávnenými zásahmi do jej intímnej oblasti zneužitím jej nízkeho veku, kedy vedomie a vôľa takejto maloletej osoby je oslabená malými skúsenosťami a nedostatočne zrelým vývinom.

12. Pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv takejto maloletej osoby, má táto právo domáhať sa na súde, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, odstránili následky neoprávnených zásahov a poskytlo primerané zadosťučinenie. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka je určitá ujma. Takáto ujma je objektívne daná už len tým, že dospelý žalovaný zasiahol do intímneho života žalobkyne, ktorá vzhľadom k svojmu veku mala byť takéto konania ušetrená a ochránená o to viac, že žalovaný dobre poznal žalobkyňu a oboch jej rodičov, pričom svojím konaním zneužil aj ich dôveru, ale najmä dôveru maloletej, ktorá sa dostala s ním do styku cítiac k nemu dôveru preto, že ho poznala od útleho veku ako priateľa jej rodičov. Ujma takejto maloletej osoby sexuálnym útokom je objektívne daná bez akéhokoľvek ďalšieho dokazovania, veď nakoniec z týchto dôvodov existuje skutková podstata uvedeného protiprávneho jednania začlenená do osobitnej časti Trestného zákona dokonca ako zločin sexuálneho zneužívania pod § 201 ods. 1 Trestného zákona, kedy pritom navyše ide o taký trestný čin, ktorý je širokej verejnosti známi a značne odsudzovaný. To značí, že aj keď sa žalovaný na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne bránil a hájil tým, že maloletej žiadna ujma nevznikla a že ujmu takto pociťuje iba jej matka, resp. matka nesprávne vyhodnocuje pocity maloletej ako ujmu, svedčí to o absolútnej nezodpovednosti a necitlivosti žalovaného, ktorý, ako to je z tohto postoja zrejmé, ani v súčasnej dobe, hoci už bol právoplatne odsúdený, nie je ochotný chápať negatívny účinok svojho jednania. A to všetko napriek tomu, že v trestnom konaní sa vyjadril tak, že svoje konanie ľutuje, čo bol zrejme len prejavom rýdzej formality, aby dosiahol v trestnom konaní miernejší postih. Osobitne je pre súd nepochopiteľné, že žalovaný svoje konanie nielenže nepovažuje za trestuhodné, ale sa domnieva, že maloletej poškodenej bolo jeho konanie obohatením jej osobného života. Žalovaný si evidentne neuvedomuje, že takýto zásah do života maloletej osoby môže mať v budúcnosti nedozerné následky, čo je skutočnosť objektívne známa a teda ako notorieta (všeobecne známa skutočnosť) sa osobitne nedokazuje (§ 186 ods. 1 CSP).

13. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 OZ je ujma. Podaním návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sleduje fyzická osoba priznanie materiálnej satisfakcie. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 OZ priznať vtedy, ak by morálna satisfakcia nebola postačujúca. Tiež je významná tá skutočnosť, či vzniknutá nemajetková ujma spočíva len v ohrození alebo už v porušení osobnosti fyzickej osoby. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba) sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu a žiadne z morálnych foriem zadosťučinenia podľa odseku 1 § 13 OZ nie je realizovateľné.

14. Za závažnú ujmu je nutné kvalifikovať ujmu, ktorú je možné vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo ako aj vzhľadom k intenzite zásahu, jeho trvania, dopadu a dôsledkov treba považovať za ujmu značnú. Pritom nie sú rozhodujúce subjektívne pocity poškodenej osoby, ale

objektívne hľadisko, teda to, či by predmetná ujma v tej istej situácii bola vnímaná každou inou fyzickou osobou.

15. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v trestnom konaní bola maloletá poškodená podrobená opätovnému výsluchu 14.09.2016, 06.10.2016 a 27.10.2016 a bolo nariadené jej gynekologické vyšetrenie, ktoré sa uskutočnilo 14.09.2016. Z vyjadrenia zákonnej zástupkyne maloletej tiež vyplýva, že od doby, ako sa o trestnom čine dozvedela, maloletá navštevuje psychológa, z čoho vyplýva, že prežitá skúsenosť vplýva na ňu traumatizujúcim spôsobom. Navyše zločin sexuálneho násillia môže mať v budúcnosti negatívne a trvalé následky na psychiku maloletej, čo sa môže prejavovať v jej budúcom správaní voči partnerom a môže mať vplyv na to, že si poškodená nebude schopná vytvoriť riadny partnerský vzťah, čo je závažným zásahom do rodinného života. V danom prípade pritom nie je podstatné, aké má subjektívne pocity maloletá v súčasnosti, keď vzhľadom k nezrelému veku nie je schopná posúdiť okolnosti prípadu, ale aký vplyv bude mať tento sexuálny zážitok na ňu v budúcnosti. Za závažné považuje súd najmä skutočnosť, že žalovaný zneužil dôveru maloletej a jej rodičov, s ktorými sa dlhé roky poznal a tak sa votrel do priazne maloletej. V konaní pokračoval, nakoľko nešlo o ojedinelý sexuálny styk a je zrejmé, že pokiaľ by rodina nevykonala opatrenie aj prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní, žalovaný by v protiprávnom konaní pokračoval. Túto okolnosť dosvedčuje aj okolnosť popísaná vo výpovedi matky maloletej dňa 06.10.2016 z ktorej vyplýva, že ešte aj dňa 02.10.2016 žalovaný kontaktoval maloletú a to aj napriek zákazu matky a pokúsil sa ju odviezť do svojho domu, v čom mu matka zabránila. O tom, že žalovaný nepovažuje svoje konanie za protiprávne svedčí aj jeho vyjadrenie prezentované jeho právnou zástupkyňou, že konal v záujme maloletej, ktorá nemá dobré vzťahy s rodičmi a že maloletá to takto aj pociťuje, kedy sa nezaobera faktom, že subjektívne prežívanie maloletej osoby, ktorá je ľahko manipulovateľná, nie je objektívnym ukazovateľom. Tiež je príťažujúcou okolnosťou, ktorá zvyšuje závažnosť jednanie žalovaného, že nedošlo len k verbálnemu sexuálnemu obťažovaniu, resp. iným prejavom sexuálnej aktivity na úrovni hladkania, resp. dotýkania sa intímnych partií tela, ale priamo k pohlavnému styku. Zo všetkých týchto dôvodov súd dospel k záveru o závažnosti vzniknutej ujmy.

16. V danom prípade, keďže následky zásahu žalovaného do osobnostného práva žalobkyne sú nereparovateľné a z hľadiska prostriedkov na ochranu už nebolo možné použiť upustenie od neoprávneného zásahu alebo odstránenie následkov a s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy súd dospel k záveru, že do úvahy prichádza len tretia možnosť vo forme primeraného zadosťučinenia v peniazoch. Takéto finančné zadosťučinenie môže aspoň prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu, čo je aj zmyslom zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi.

17. Vychádzajúc zo zákonných kritérií ako aj z návrhu zákonnej zástupkyne matky súd priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 4 500,- Eur, kedy vychádzal aj z ustanovenia § 5 ods. 1, posledná veta cit. zák. č. 215/2006 Z.z.. Uvedené ustanovenie v prípadoch sexuálneho násillia priznáva právo na odškodnenie za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že v roku 2016 bola na Slovensku ustanovená minimálna hodinová mzda za jednu odpracovanú hodinu 2,328 Eur v hrubom. Mesačná minimálna mzda bola na úrovni 405,- Eur za jeden kalendárny mesiac. Súd preto priznal desaťnásobok tejto sumy, čo činí 4 500,- Eur.

18. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

19. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. V prejednanej veci mala žalobkyňa plný úspech, avšak si trovy konania neuplatnila, preto súd vyslovil, že žalobkyňa nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.